

Mfv.I.10.588/2012/5.

A Kúria a dr. Molnár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hetzer István ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése iránt a Kaposvári Munkaügyi Bíróságnál 6.M.547/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.712/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.712/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illétéke az államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. szeptember 3-ától állt az alperes jogelődjénél közalkalmazotti jogviszonyban, 2011. december 30-áig igazgatói vezetői beosztást is betöltött.

A felperes munkáltatója a b. D.M. volt, a kinevezési jogkör gyakorlója a b. képviselő-testület.

B. Város Képviselő-testülete képviselő-testületi határozatával elrendelte a D.M., mint önálló költségvetési szerv megszüntetését 2011. szeptember 30. napjával. A felperes, mint igazgató közalkalmazotti jogviszonyát erre tekintettel felmentéssel megszüntette hivatkozva arra, hogy eredeti munkakörében továbbfoglalkoztatásra nincs lehetőség, és a közalkalmazott végzettségének és képzettségének megfelelő munkakört az önkormányzat nem tud felajánlani. A D.M. beolvadt a M.ZS.M.K.D.K.M.K. nevű költségvetési intézménybe azzal, hogy a megszüntetett szerv közfeladatait 2011. október 1. napjától a jogutód költségvetési szerv látja el. A felperes a keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság 6.M.547/2011/7. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes 2011. szeptember 5. napján kelt felmentése jogellenes, és a közalkalmazotti jogviszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte az alperest illetménykülönbözet, átalánytérítés, valamint perköltség viselésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a feljegyzett eljárási illettéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a jogvita eldöntése során a Kjt. 30/A. §-ának rendelkezéseiből kellett kiindulni alkalmazva a Kjt. 30/C. §-ának előírásait. A közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszüntetésére csak az esetben kerülhet sor, ha megfelelő másik betöltetlen munkakör nincs, vagy az ilyen munkakörbe történő áthelyezéséhez a közalkalmazott nem járul hozzá. A munkáltatói tájékoztatás elmaradása esetében már nem vizsgálható, hogy volt-e

másik megfelelő betöltetlen munkakör. Döntése meghozatalakor az elsőfokú bíróság utalt az EBH.2010.2166. elvi határozatra is. Az elsőfokú bíróság osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy igénye a beadvány folytán a jogutód intézménnyel, jelen per alperesével szemben volt érvényesíthető, figyelemmel az Mt. 85/A. § (1) bekezdésében foglaltakra is. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.712/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt nap alatt 100.000 forint fellebbezési eljárási költséget. Kimondta, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság ítélete szerint a felperes munkáltatója nem szűnt meg, hanem a képviselő-testület döntése alapján 2011. október 1. napjától beolvadt a jogutód jelenlegi alperesi intézménybe, amely a megszűntetett szerv közfeladatait költségvetési szervként látja el. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg, hogy a jogutódlásra tekintettel az annak időpontjában fennálló jogviszonyból származó jogok és kötelezettségek a jogutódlás időpontjában a jogelőről a jogutód munkáltatóra szálltak át. A másodfokú bíróság a továbbiakban hivatkozott a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írtakra. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a betöltetlen munkakör vizsgálatát a közalkalmazottnak az előzetes tájékoztatásra adott írásbeli igenlő válasza indítja el, a munkáltatói tájékoztatás elmulasztása pedig a felmentést önmagában jogellenessé teszi. Nincs jelentősége annak, hogy a felmentés közlésekor volt-e megfelelő, felajánlható munkakör a munkáltatónál, illetve a fenntartóhoz tartozó más intézményeknél. A jogszabály rendelkezéséből az következik, hogy a tájékoztatás megléte irányadó, mivel az adott garanciális jogok érvényesülése nélkül nem biztosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan döntött az alperest terhelő perköltség fizetési kötelezettség mértékéről is.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását”, a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Másodlagos kérelme az ítéletek hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes által vezetett intézmény 2011. szeptember 30-ával megszűnt és beolvadt az alperesi intézménybe D.K.M.K. megnevezéssel 2011. október 1. napjával. A felperes jogviszonya a jogszabály erejénél fogva 2011. szeptember 30. napjával megszűnt, tehát semmilyen módon már nem kerülhetett az átszervezés utáni szervezeti egységhez, jelen per alpereséhez. A munkáltató nem az alperes, hanem B. Város Önkormányzat Képviselő-testülete volt. Az alperest perbeállítani és marasztalni olyan döntésekért, amelynek nem volt és nem is lehetett az előidézője és végrehajtója teljességgel életszerűtlen és a jogszabályok szerint jogellenes is. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 10. § b) és n)

pontjában foglaltakra, valamint a 103. § (1) bekezdés a) és c) pontjában rögzítettekre. Érvelése szerint az ítélekezésnél alapul vett és a jogutódlásról szóló Mt. 85/A. § (1) bekezdése nem írhatja felül az önkormányzati törvényben foglaltakat. Az alperes szerint a másodfokú bíróság a tényállás teljes ismerete ellenére mellőzte az akkor hatályos Kjt. 25/A. § (1) bekezdés figyelembevételét, amely szerint a felperesi jogviszony a törvény erejénél fogva szűnt meg, továbbá az önkormányzati törvényi előírásokat figyelmen kívül hagyva mondta ki, hogy „a munkáltatói jog gyakorlója nem azonos a munkáltatóval”.

Amennyiben a munkáltató személye azért változik meg, mert az alapító vagy a munkáltató döntése alapján a munkáltató egésze vagy egy része (szervezeti egysége, anyagi és nem anyagi erőforrásainak vagy feladat- és hatáskörének meghatározott csoportja) a Munka törvénykönyve vagy a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó munkáltató számára kerül átadásra, az átadásra kerülő szervezete, illetve tevékenysége keretében foglalkoztatott közalkalmazott közalkalmazotti jogviszonya az átadás időpontjában megszűnik. A megszűnt jogviszonyú közalkalmazott tehát nem került és nem is kerülhetett az alperessel jogviszonyba, mert mielőtt az átalakult szervezet 2011. október 1. napjával létrejött volna, 2011. szeptember 30-ával megszűnt a jogviszonya.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a 2012. február 24-én kelt előkészítő iratában és az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésben előadottakat is fenntartotta és annak figyelembe vételét kérte. Az alperes nem vált a felperes munkáltatójává, ezért nem terhelte a munkakör felajánlási kötelezettség sem, az önkormányzat pedig megfelelő módon és kellő időben írásban nyilatkozott a felperes felé. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és a 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben kell előadni a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél a jogerős határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja, ezért a Kúria nem a korábbi beadványokra (előkészítő irat, fellebbezés) hivatkozást, hanem a jelen felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt indokokat vette figyelembe (BH.1995.99.). A jogerős ítélet helytállóan fejtette ki, hogy a felperes munkáltatója a D.M. a képviselő-testület határozata alapján mint önálló költségvetési szerv megszűnt, és 2011. október 1-jével beolvadt a M.ZS.M.K.D.K.M.K. nevű költségvetési intézménybe, amely a megszűnt múzeum közfeladatait költségvetési szervként látja el. A bíróságok a D.M. megszüntető okiratát helyesen értékelték és helytállóan állapították meg, hogy a jogutódlásra tekintettel az annak időpontjában felmerült jogok és kötelezettségek a jogutódra

átszálltak. Alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben foglaltakra, mivel a közalkalmazotti jogviszony megszűnéséhez kapcsolódó Kjt. 24. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Mt. 85/A. §-a volt az irányadó. A jogerős ítélet helytállóan rögzítette, hogy a munkáltató nem azonos a munkáltatói jogkör gyakorlójával, vagyis a jogutód alperes és a képviselő-testület szerepe külön értékelendő. Mindebből következően pedig a felperes az alperesi jogutóddal szemben jogszerűen érvényesíthette igényét.

Az alperes alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében a Kjt. 25/A. § (1) bekezdésében foglaltakra, mivel a jogutód intézmény változatlanul a Kjt. és nem az Mt. vagy a Ktv. hatálya alá tartozott. Így az alperes által megjelölt jogszabály a jogvita eldöntése során nem volt alkalmazható. A Kjt. 30/A. § (1) bekezdése szerint a közalkalmazotti jogviszony csak akkor szüntethető meg a törvényben megjelölt felmentési indokok esetén, amennyiben annak tervezett időpontja előtt a munkáltató kötelezően tájékoztatja a közalkalmazottat a munkáltatón belül az irányítása alá tartozó munkáltatónál, illetve a fenntartója által fenntartott más munkáltatónál a közalkalmazott végzettségének, egészségi állapotának megfelelő másik betöltetlen munkakör felajánlásának lehetőségéről. A következőes ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes munkáltatói tájékoztatás elmulasztása önmagában jogellenes munkáltatói intézkedést valósít meg.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg az illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja és 13. § valamint a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő